

Phẩm 19: ĐỊA NGỤC

Người tu hành tự nghĩ: Thân ta sẽ không bị đọa địa ngục. Từng nghe, tội nhân vừa trông thấy nhau thì ôm lòng sân giận lại muốn hại nhau. Móng tay nhọn sắc như dao bén, các loại binh khí, mâu kích, cung tên, ngói gạch tự nhiên hiện ra khi hướng vào nhau thì tiếng đao kích như tiếng đập đồng, binh trượng hư hoại rồi thì đao mâu giao nhau như là màn lưới. Tội nhân thấy hiện tượng này ôm lòng sầu lo.

Bài tụng rằng:

*Các thứ tội nhân ấy
Ở địa ngục hại nhau
Ý muốn được binh trượng
Nên tâm đều có đủ.
Cầm đao gây hại nhau
Như lưới làm động nước
Như nóng giữa trưa hè
Đao nhọn nóng cũng thế.*

Hoặc có kẻ khùng bố mà chẳng tự hay biết, lại có người kêu oan mà tâm sâu độc muốn hại mạng nhau, cho đó là vui, liền phát khởi tranh giành, đánh đấm, làm tổn thương nhau. Tay chân đứt lìa, đầu cổ rời xa; hoặc đâm vào thân máu chảy như suối, đao nhọn đâm vào thân đau không thể nói, chỗ bị đâm lửa trong đó từ từ vọt ra. Hoặc thân bị xô ngã, như cuồng phong thổi rụng lá cây. Có người nằm trên đất, thân nát như bụi, trong khoảnh khắc thân trở lại như cũ.

Bài tụng rằng:

*Kéo tóc lại đấm đá
Lên lượt lôi kéo nhau
Tội nhân cùng xúm đánh
Khổ não không kể hết.
Lại gia tăng khùng bố
Bấy giờ lại đánh lớn
Ví như nhổ cây rừng
Xô nhau ngã cũng thế.*

Bấy giờ, chỉ trong khoảnh khắc, tội nhân bình phục, gió mát bốn phía thổi tới, khiến trở lại như cũ. Quỷ giữ ngục rưới nước lên người, đã sống lại nhưng tội ác chưa hết nên khiến chẳng hết, nghe tiếng của quỷ ngục liền khởi động như trước.

Bài tụng rằng:

*Lấy nước rưới trên thân
Gió mát lại thổi đến
Bấy giờ các tội nhân
Lại nghe tiếng quỷ ngục.
Tội nhân thân tan rã
Liên sống lại như cũ
Tội nghiệp tạo chưa hết
Nếu lại chịu khảo tra.*

Lúc này, tội nhân trải qua sự chuyển biến ấy lại thấy nhau, liền nổi sân giận, môi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

miệng run lên, mắt đỏ như máu, đánh nhau như trước, ruột bao tử đều tuột ra ngoài; kết oán đến giờ, ngày tháng quá lâu, thân thể rách nát, ngã xuống máu chảy, giống như suối bản, thân thể bình phục, lại từ dưới đất đứng lên, hại nhau như trước.

Bài tụng rằng:

*Đọa vào trong địa ngục
Khổ não chẳng thể nói
Hại nhau tạo sợ hãi
Kết quả của tội xưa.
Luôn luôn thấy là hại
Rồi sống lại như trước
Ý ác hướng đến nhau
Gây tội không dừng nghỉ.
Với người thế gian này
Ưu tạo nghiệp sát hại
Ở tại địa ngục tưởng
Thọ tội như trước gây.
Vì thế người cùng gây
Ở địa ngục lâu dài
Cùng giết nhau triền miên
Chết, sống lại như cũ.
Người ở đời phạm tội
Đọa vào địa ngục tưởng
Ví như loài cây chuối
Vừa tàn, sinh trở lại.*

Nếu tội nhân đọa vào địa ngục Hắc thằng thì khi ấy quỷ ngục bắt các tội nhân đặt trên nền sắt nóng, lại cầm dây sắt và cửa sắt, lửa tự nhiên phát ra áp ngay vào thân thể tội nhân, dùng cửa cửa từ đầu đến chân ra thành trăm ngàn khúc, cũng như thợ mộc cửa các tấm ván.

Bài tụng rằng:

*Quỷ giữ ngục nhận lệnh của vua
Dây sắt trói thân, dùng cửa cắt
Cửa ấy, lửa đỏ cả trên dưới
Xô người ngã xuống cửa từng khúc*

Quỷ giữ ngục lại dùng búa chẻ thân, rìu đục đều dùng cả. Ví như thợ mộc dẫn gỗ, hoặc làm cho bốn phía, có tám góc. Trị thân tội nhân cũng như thế.

Bài tụng rằng:

*Giữ ngục, tội nhân ác gặp nhau
Búa, đục, rìu, cửa cùng dây sắt
Phanh bổ tội nhân cũng giống như
Thợ mộc khởi công dựng nhà mới.*

Khi ấy, quỷ giữ ngục đốt dây sắt áp thẳng vào thân, cắt da thịt, phá thân thể, thấu đến xương tủy, xương sườn, xương sống, đùi vế, ống chân, đầu cổ, tay, chân, mỗi thứ mỗi nơi.

Bài tụng rằng:

*Khảo tra trăm đau đớn
Ở tại ngục Hắc thằng
Bóc da dùng búa cắt
Bị đẽo như dựng nhà.
Các chi rời khỏi thân
Máu chảy như dòng suối
Xương thịt chia lìa nhau
Đau đớn đau nói hết.
Quỷ ngục của diêm vương
Phá thân họ như thế
Tội lỗi nếu chưa hết
Mủ máu chảy đường ấy.*

Có người bị đọa vào địa ngục Hợp hội, tội ác nặng đến nỗi, khiến tội nhân ngồi trên đinh sắt, đóng đinh vào đầu gối, tiếp theo đóng đinh khắp cùng thân thể, thân thể tan nát, xương thịt đều cháy, các bộ phận rã rời mỗi thứ một nơi. Mạng sống suýt đứt, đau chẳng thể nói. Tự nhiên có luồng gió thổi nhỏ đinh ra, tội nhân bình phục như cũ, rồi lại dùng đinh đóng vào thân. Khổ não như vậy trải qua trăm ngàn vạn năm, chẳng thể kể xiết.

Bài tụng rằng:

*Dùng vô số trăm ngàn đinh sắt
Từ không trung rải xuống như mưa
Làm nát thân người như mài mì
Tội xưa đến nỗi gặp ách ấy.*

Kế đến mưa sắt dội xuống, và rồi chày sắt, voi đen, núi lớn đè trên thân như ép mía, như chà nho, tủy, não, mỡ, máu thịt, đồ bất tịnh đều chảy ra.

Bài tụng rằng:

*Voi đen, chày sắt, núi đá lớn
Đè bẹp, dùng xe sắt cán thân
Thấy quỷ địa ngục đều khiếp sợ
Phá nát thân mình giống như mía.*

Dùng bánh xe sắt ép thân hình như ép dầu mè, bỏ vào trong cối dùng chày giã.

Bài tụng rằng:

*Quỷ ngục không nhân từ
Dùng xe sắt chà cối
Làm khốn khổ tội nhân
Như người ép dầu mè.*

Lúc ấy, tội nhân từ xa thấy núi lớn, thấy rồi sợ hãi chạy vào trong hang rộng, hy vọng tự cứu nhưng chẳng thoát được, vừa vào hang ấy liền bảo nhau: “Núi này nhiều cây, nên dừng ở đây.” Khi đó, ai nấy đều sợ hãi, phân tán vào khoảng giữa các cây, núi tự nhiên kẹp lại mà nát thân hình.

Bài tụng rằng:

*Vì chứa các tội lỗi
Vốn do mình gây ra
Khi ấy các tội nhân*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đều vào trong hang núi.
Vừa vào hang núi xong
Núi kia tựa kẹp lại
Khi nát thân tội nhân
Tiếng kêu rất đau đớn.*

*Hại trâu, dê, nai, chim chóc
Đã không xót thương, lại giết người
Tại ngục Hợp hội khổ vô cùng
Gây hại thân người, gặt khổ thôi.*

Lại từ xa thấy lửa cháy, tội nhân bảo rằng: “Đất này bằng phẳng rộng rãi, cỏ cây xanh tươi, giống như lưu ly, nên đi đến đó, mới được an ổn.” Liền đi ngược về hướng lửa, ngồi ở khoảng giữa các cây, bốn phía tức thì lửa nổi dậy vây quanh, thiêu đốt họ, đau đớn kêu khóc thảm thiết, chạy về các hướng Đông, Tây, Nam, Bắc để tránh lửa, nhưng ở đâu cũng gặp lửa, chẳng thể tự cứu.

Bài tụng rằng:

*Móng tóc tự nhiên dài
Sắc biến đốt đau đớn
Gió thổi thân, lười khô
Thấy ngục sứ, sợ hãi.
Vô số các tội nhân
Đã bị lửa thiêu đốt
Khói xông lửa hướng họ
Như phù du vào đèn.*

Lại từ xa thấy rừng cây lá sắt, bảo nhau rằng: “Rừng cây kia rất tốt, cỏ xanh, suối chảy, hãy cùng đến đó.” Vô số trăm ngàn các tội nhân đều vào trong rừng. Có người ngồi bên gốc cây, có người đứng nghỉ, có người nằm ngủ. Gió nóng bốn phía thổi đến, rừng cây lay động, lá kiếm lao xuống trên thân họ, xẻ da cắt thịt, phá xương thấu tủy, làm bị thương hông, ngực, lưng, cắt cổ chẻ đầu.

Bài tụng rằng:

*Phần nhiều lầm tin, hại chúng sinh
Địa vào địa ngục tên Hữu hoạt
Gió nóng nổi quanh rơi lá sắt
Giống như nhập trận, đánh bị thương.*

Bấy giờ, trong rừng cây sắt, liền tự nhiên có chim ô thước, điêu, thừu; miệng chúng như sắt, dùng máu thịt làm thức ăn, đậu trên đầu tội nhân, mổ mắt mà ăn, đập đầu hút não.

Bài tụng rằng:

*Người kia ở đời trước
Lầm tin hại chúng sinh
Vì sắt rơi trên thân
Nên đứt ra từng đoạn.
Quạ, diều rất dễ sợ
Bốn phía đến mổ người
Đậu trên đầu mổ mắt*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phá nảo ra mà ăn.

Khi ấy, trong đại địa ngục Thiết diệt, tự nhiên sinh ra loại chó, có con đen thui, hoặc có con trắng, chạy đến muốn cắn tội nhân, tội nhân khóc la thảm thiết, lánh đi để trốn. Hoặc có kẻ chạy tứ tán, hoặc quá sợ đứng khựng, chó đuổi kịp liền bắt tội nhân cắn đứt đầu uống máu, kể đến ăn thịt hút tủy.

Bài tụng rằng:

*Há môm, răng trắng hếu
Sủa, kêu tiếng dễ sợ
Thè lưỡi và liếm môi
Cưỡng bức làm hại người.
Dùng dao cắt thân hình
Thức ăn của chim thú
Khổ độc thấy thảm nảo
Mãi lầm tin giết hại.*

Tội nhân bị chó cắn, bị chim, quạ hại, sợ hãi vội vàng bỏ chạy. Lại thấy con đường lớn rẻ ra tám ngã, đều là đao bén, trong lòng tự nhủ: “Cỏ xanh tươi tốt, có biết bao cây cối, nên chạy đến đó, rồi chạy trên đao bén bị cắt đứt bàn chân, máu chảy ròng ròng.”

Bài tụng rằng:

*Người ấy thọ kinh luật
Phá hư cầu chánh pháp
Thấy có kẻ theo giới
Lại cưỡng dạy phạm giới.
Xua người vào đường dài
Đao nhọn cắt chân họ
Dưới chân đều bị thương
Đau đớn chẳng tự tại.*

Bấy giờ, xa thấy những cây gai nhọn, cao bốn mươi dặm, mũi nhọn dài thước sáu, đầu mũi nhọn ấy tự nhiên phát hỏa, tội nhân nghĩ: “Kia là những cây đẹp, đủ các loại hoa quả.” Rồi cùng đi đến khoảng giữa các cây sắt.

Bài tụng rằng:

*Xa thấy cây là sắt
Cành nhánh rất là cao
Đầu bén nhọn như cưa
Chĩa lên hoặc đâm xuống.
Những tội nhân vừa thấy
Cho đó là trái cây
Kết quả tội đời trước
Tai ương phải gánh chịu*

Lúc này, có La-sát, tướng mạo đáng sợ, móng tóc đều dài, y phục dơ dáy, trên đầu lửa bốc, cầm binh trượng đến đánh tội nhân, sai khiến tội nhân trên cây, họ sợ hãi, lệ tuôn ràn rụa, đều tuân phục theo lời sai khiến. Những mũi nhọn đâm xuống đều xuyên suốt thân họ, gây thương tích nơi thân thể, máu chảy ròng ròng.

Bài tụng rằng:

Hình lớn sắt như tro

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hung tợn mắt trợn trừng
Chủ ngục sai cầm gậy
Đánh đập những người này.
Đời trước chứa tội ác
Mê đắm thói tà dâm
Tự nói nghiệp của ta
Đấm vào thân, chảy máu.*

Khi đó, tội nhân bị quỷ giữ ngục bắn tên đến như mưa, gào khóc thảm thiết, kêu vang xin xuống, mũi nhọn lại đâm ngược lên, xuyên suốt thân thể như nướng thịt, lại kêu xin trở lên, tội nhân chấp tay cùng van xin tha thiết, kính lễ quỷ ác, xin xét tha tội.

Bài tụng rằng:

*Từ trên cây nhọn rơi xuống rồi
Ngục vương, quỷ ngục đâm ngược lên
Bị tên bắn trúng, nên chấp tay
Cầu xin thương xót, mong tha tội.*

Quỷ giữ ngục nghe thấy cầu xin càng thêm sân giận, lại đánh đâm nữa, làm cho khắp thân thể tội nhân đều bị thương, khóc lóc kêu la như trước.

Bài tụng rằng:

*Ngục vương, quỷ ngục lại đánh, đâm
Cầu xin muốn thoát, quỷ thêm giận
Khi ấy mũi nhọn đâm cùng khắp
Ra lệnh trở lên, lại như cũ.*

Ở bên cây sắt kia có hai cái nồi rất lớn, giống như núi lớn. Quỷ giữ ngục liền bắt người phạm tội bỏ vào trong nồi, nước sôi đảo lên xuống, ví như trong nồi lớn có ở thế gian, đun loại đậu nhỏ, nước sôi đảo lên xuống. Người ở trong vạc nước sôi như trải qua ngàn vạn ức năm bị khảo đánh đau đớn.

Bài tụng rằng:

*Dù được làm quốc trưởng
Điều khiển cả vạn dân
Nhưng đến cõi địa ngục
Bị khảo trăm ức năm.
Đọa vào vạc nước sôi
Ở trong nồi bị nấu
Dùng lửa thiêu, nấu đốt
Ví như nấu đậu vậy.*

Từ trong nồi sắt thoát ra, từ xa thấy dòng sông, truyền miệng nhau rằng: “Sông kia mệnh mỏng nhưng có oai thần, sóng nước nổi dậy, các loại hoa trôi xuôi dòng, hai bên bờ mọc cây, lá cây xanh tươi, bóng rợp dòng sông, lòng sông toàn cát, nước sông trong mát hãy đến uống nước, tắm rửa giải lao.” Hai bên sông mọc gai góc nhưng tội nhân chẳng nhìn kỹ nhảy vào dòng sông kia đều là tro sôi.

Bài tụng rằng:

*Kẻ kia đời trước hại thủy trùng
Máu thịt đều rơi, còn xương nã*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Vốn tưởng nước mát, lại tro sôi
Từ sâu, nước sôi vọt trào lên.*

Tội nhân đọa ở địa ngục Tro sôi, tóc, lông, móng, răng, xương, thịt đều trôi giạt đi nơi khác; xương mình gân buộc theo dòng trôi lên hoặc xuống. Vừa muốn cầu ra khỏi, quỷ giữ ngục liền móc nằm xuống nền đất nóng. Gió nổi lên thổi, thân thể lại như cũ. Quỷ ngục hỏi: “Các người từ đâu đến và muốn đi đâu? Tội nhân đáp: “Chẳng rõ chỗ đi và đến. Kể từ bao nhiêu trăm ngàn ức năm, đói chẳng được ăn, vì vậy rất đói khát.” Quỷ giữ ngục, lấy móc sắt móc miệng há ra, dùng viên sắt đỏ và dùng nước đồng sôi rót vào trong miệng, thiêu đốt yết hầu tội nhân, năm tạng trong bụng đều cháy, ruột bao tử liền tuột xuống, quá đau đớn chẳng thể nói. Tội ác quá khứ chưa hết, cho nên chẳng chết. Cách sông chẳng xa, có hai địa ngục, một tên là Khiếu hoán, hai tên là Đại khiếu hoán, dùng sắt làm thành, lầu gác trăm thước, bờ tường kiên cố, dùng toàn dây sắt rào bên trên. Tội nhân bảo nhau: “Thành này lớn, đẹp, hãy cùng đến xem.” Vừa vào bên trong, tâm tự nghĩ: “Đã thoát tai nạn khủng khiếp, không còn bị não hại, vui vẻ mừng rỡ, hoan hô!” Hoặc có người áp mặt xuống đất, có người nằm ngửa, có người phàn bụng ngủ nghỉ, gương mặt âu lo. Từ ngoài bốn bức tường, tự nhiên có lửa, đốt các lầu gác, bờ tường, dây sắt và cửa đều bùng cháy. Trong thành ngập lửa, thiêu thân tội nhân, lần lượt đều bị. Cũng như mỗi đuốc, giống như điện chớp, cũng như lửa lan, đốt thân đau đớn. Ví như tên lửa bắn voi, kêu gào khổ đau không thể nói, lầu hàng trăm năm cửa Đông mới mở. Vô số trăm ngàn tội nhân đều chạy đến cửa đó, vừa đến nơi thì cửa liền đóng, xô nhau ngã xuống đất như cây lớn ngã, đè bẹp lên nhau giống như đóng củi. Tội ác quá khứ chưa hết nên chưa chết được.

Bài tụng rằng:

*Đến địa ngục sợ hãi kêu gào
Cầu cứu hộ cho nên đến đó
Như đóng củi lớn dùng lửa đốt
Tội nhân đồn đồn thiêu cũng vậy.*

*Thiêu đau đớn như thế
Kêu gào chạy tứ tán
Luôn sợ quỷ giữ ngục
Khủng bố nên sợ sệt.
Nếu nghe lệnh truyền đạt
Kháng cự chẳng chịu theo
Nhốt ở ngục Khiếu hoán
Tội ác chịu đớn đau.*

*Chịu vô số khổ đau khóc liệt
Bị lửa thiêu đốt rất nguy khốn
Vô lượng khổ não chẳng thể nói
Tội nhân kêu la rồi gào thét.*

Tội nhân thoát khỏi ngục Khiếu hoán, tiếp vào đại địa ngục A-tỳ. Quỷ giữ ngục ngay tức khắc bắt lấy các tội nhân, dùng năm loại hình độc để trị. Căng thân thể như là căng da trâu, dùng đinh sắt lớn đóng vào tay, chân và đóng vào tim, lồi lưỡi ra dùng trăm cây đinh đóng vào. Lại lột da từ chân đến đầu.

Bài tụng rằng:

*Căng thân như da trâu
Dùng đinh sắt đóng vào
Kết quả tội lương thiệt
Đinh sắt hủy hoại lưỡi.
Lóc da kéo trên đất
Giống như đuôi sư tử
Như thế mà thọ khổ
Tính đếm chẳng thể lường.*

Khi ấy quỷ giữ ngục bắt lấy tội nhân buộc vào xe sắt. Quỷ giữ ngục cỡi xe, dùng dầm cáng miệng, tay trái điều khiển xe, tay phải cầm gậy đánh vào tội nhân, khiến chạy khắp Đông, Tây, Nam, Bắc. Tội nhân kéo xe mệt như thè lưỡi, bị gậy đánh thân, phá hủy chi thể, bị mưa ra máu, lê lét bị thương nơi ngục.

Bài tụng rằng:

*Tội nhân bị buộc vào xe sắt
Quỷ ngục đuổi đi chạy khắp nơi
Bị đánh vào thân mưa ra máu
Như ngựa chiến đấu bị mâu đâm.
Không có lòng tin, khinh người hiền
Như phạm tội ác là đúng lẽ
Tội nặng dẫn vào ngục A-tỳ
Nhận chịu vô số các khổ độc.*

Tại địa ngục A-tỳ, tự nhiên lửa than ngập tới đầu gối tội nhân, lửa ấy lan rộng không có giới hạn. Bấy giờ, tội nhân khởi tà niệm: “Trở lại con đường ngoằn ngoèo gọi là chỗ tốt.” Liền vào trong lửa bị thiêu đốt thịt da và gân, huyết, mạch. Vừa giờ chân trở lại, bình phục như cũ.

Bài tụng rằng:

*Khi lửa than cháy đến đầu gối
Đã lan rộng rồi gió lại thổi
Tội nhân đi đứng thiêu đốt da
Bỏ chánh theo tà tội như thế.*

Được rời khỏi ngục này, đi chẳng bao xa có địa ngục phân sôi, rộng dài vô cùng, đáy nó rất sâu, tội nhân thấy nó bảo là ao tắm, truyền miệng nói với nhau: “Kia có ao tắm, trong ao có hoa sen xanh năm sắc. Nên cùng nhau đến đó tắm rửa, uống nước giải khát.” Tất cả đều nhảy vào ao, chìm lỉm đến đáy. Nơi ấy có các loài trùng, miệng như kim sắt, dùng thịt làm thức ăn, đục khoét thân tội nhân, phá hoại da thịt, từ chân đục thủng đến đỉnh đầu; mắt, tai, mũi, miệng đều có trùng bò ra. Vì tội xưa chưa hết, nên chẳng chết.

Bài tụng rằng:

*Quả tội đã đến chịu đau đớn
Bấy giờ tội nhân ngục A-tỳ
Đau khổ kêu gào lòng ảo não
Nọc thẳng thân ra, đinh đóng vào.
Phân sôi mùi bất tịnh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Dài rộng không bờ bến
Xương sâu ở trong đó
Đáy của nó rất sâu.
Phạm toàn là tội ác
Đọa ngục Diêm vương này
Các bọn tội nhân ấy
Trùng miêng nhọn găm thân.*

*Ở ngục than đỏ và A-tỳ
Cùng tất cả tội trong phân sôi
Rơi vào dòng sông tội phát khởi
Tội xưa đã đến nên chẳng chết.*

Nơi ấy, có hai ngục tên là Thiêu chích và Bồ chủ. Lúc đó, quỷ giữ ngục bắt các tội nhân chặt ra từng khúc bỏ trên lò sấy dùng lửa mà rang, lại úp trên sàng sắt rồi dùng lửa nướng.

Bài tụng rằng:

*Đã đến chốn đại khổ
Nơi thiêu nướng, đốt, chưng
Trong tội lỗi, tai ương
Mới biết hành ác xưa.
Dùng dao cắt từng khúc
Hủy hoại thành vô số
Dùng sàng sắt thiêu nướng
Bỏ chảo sấy, sấy khô.
Nơi Thiêu chích, Bồ chủ
Hành tội thật đáng sợ
Vô số người bị hại
Như đầu bếp băm thịt.
Nếu hãm hại người hiền
Đâm đầu vào lửa dữ
Kẻ phạm giới, hủy pháp
Voi lớn thấy giẫm đạp.
Làm người tánh hung hãn
Thường ưa hại chúng sinh
Ăn uống không chọn lựa
Sinh làm quỷ giữ ngục.*

Người tu hành tâm tự nghĩ: Thân ta sẽ không giống như thế. Đọa vào ngục tám tội và mười sáu bộ. Lại vô số đời trước của ta đến nay đã từng ở cõi ác này. Giả sử chẳng thể đạt Thánh đạo rốt ráo thì sẽ trở lại vào trong ấy. Ví như có người phạm tội phản nghịch, nhà vua sai cận thân vào buổi sáng sớm dùng mâu đâm một trăm mũi, buổi trưa đâm một trăm mũi, gần tối đâm một trăm mũi. Người kia trong một ngày bị ba trăm mũi, thân thể đều bị thương tích, không còn chỗ nào lành lặn. Cơ thể đau nhức, khổ não thật chẳng kể xiết. Tuy có sự đau đớn này nhưng so với nỗi khổ của địa ngục, gấp trăm ngàn vạn ức số lần, chẳng thể ví dụ được. Nỗi đau đớn của địa ngục, hết sức khổ não như vậy.

Bài tụng rằng:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tự phạm các ác dẫn đến đây
Bị khổ đốn đau mà chán ghét
Thấy khổ não này nên nghĩ kỹ
Thường siêng tinh tấn, mau thành đạo.*

Người tu hành lập chí tu học như vậy, nên trừ cái tâm bám vào sự vui thích. Nếu ý chí lơ lửng thì phải tự kiểm chế. Cũng như người cỡi xe điều khiển xe chạy.

Bài tụng rằng:

*Giống như đốt lửa than
Chưa từng có dừng nghỉ
Thường gặp khổ thống ấy
Ngày đêm hại vô lượng.
Dùng các mâu kích nhọn
Bị đâm đau trăm lần
So các nỗi hại này
Khổ ngục triệu lần hơn.*

Người tu hành tâm tự nghĩ: Thân ta nay chưa thoát khỏi họa hoạn này, chẳng nên vui thích. Tự chế như vậy, chẳng thể vui đùa nữa. Nếu người lập chí như thế, thì có thể tinh chuyên tu hành, thâm nhập pháp thiện. Hành giả bấy giờ mới run sợ, sớm tối chẳng trái pháp ấy.

Bài tụng rằng:

*Thấy suy hao như thế
Như trái cây tự hư
Quán xét tội trần lao
Dồn chứa như Thái sơn.
Bị khổ trước uest ấy
Người phạm đọa cõi ác
Chuyên tịnh việc tu hành
Bỏ vui chơi đùa giỡn.
Quán cõi ác tối tăm khổ não
Pháp kinh Phật sáng như mặt trời
Vì chán các hoạn nên mới giảng
Chép sao kinh điển trừ khinh mạn.*

